

«ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΙΔΕΡΗ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΑΝΤΩΝΗ ΖΑΪΡΗ ΚΑΙ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ»

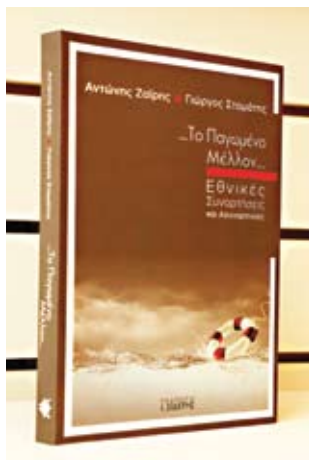
...Το Παγωμένο Μέλλον...

Εθνικές Συναρτήσεις και Ασυναρτησίες

Μπορεί κάποιος να μιλήσει για μια χώρα σε κρίση χρησιμοποιώντας μαθηματικά κλάσματα; Οι **Αντώνης Ζαΐρης** και **Γιώργος Σταμάτης** αυτό ακριβώς πράττουν στο νέο τους βιβλίο «**Παγωμένο μέλλον**» που κυκλοφορεί σε λίγες ημέρες από τις **εκδόσεις Σιδέρη**:

συνδυάζουν σκέψεις, ιδέες και προτάσεις με απλές μαθηματικές συναρτήσεις (κλάσματα) σε κάποιους από τους πιο κρίσιμους τομείς και χώρους του δημόσιου βίου, επισημαίνοντας έτσι το τρομακτικά μεγάλο αρνητικό ισοζύγιο που εμφανίζεται παντού: Στην πολιτική ζωή, στη δημόσια διοίκηση, στην οικονομία και στην κοινωνία. Οι δύο συγγραφείς κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου: τα κλάσματα αυτά, σημειώνουν, «περιέχουν» τις ζωές των προγόνων μας, των γονιών μας, ημών των ίδιων, των παιδιών μας και των μελλοντικών γενεών...

Μέχρι σήμερα, ένα ποτάμι κυλά ανάμεσα σε δύο κόσμους: Τον κόσμο της πολιτικής και τον κόσμο των επιχειρήσεων. Η μέχρι σήμερα εμπειρία δείχνει ότι, με ελάχιστες εξαιρέσεις, τα μεγάλα κόμματα και όσα συνήθως αντιπροσωπεύονται στη Βουλή, στερούνται ανθρώπων που προέρχονται από τον χώρο των επιχειρήσεων.

Είναι αρνητικά εντυπωσιακό, αλλά όχι ανεξήγητο, το γεγονός ότι το 1/3 περίπου του ενεργού πληθυσμού της χώρας, δεν συμμετέχει με «εκπροσώπους» του στο πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας. Αν σκεφθούμε μάλιστα ότι αυτό το 1/3 αποτελεί εκείνο το κομμάτι της κοινωνίας και της οικονομίας που την κράτησαν και την κρατούν ζωντανή.

Ας σκεφθούμε ακόμη ό-τι, κατά τεκμήριο, αυτοί οι άνθρωποι αποτελούν το πιο καταρτισμένο, οργανωμένο, δραστήριο, δημιουργικό και παραγωγικό κομμάτι της κοινωνίας μας. (...)

Παρ' όλο ότι δεν ζούμε σε έναν κόσμο «ηθικό και αγγελικά πηλασμένο», η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων των επιχειρήσεων, ούτε μπορεί ούτε θέλει να κινεί τέτοια

νήματα. Εκτός αν πρόκειται για κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις ή εργολάβους του Δημοσίου, που ούτως ή άλλως «ανήκουν» στο πολιτικό σύστημα και όχι σε ένα περιβάλλον ανοιχτής και ανταγωνιστικής αγοράς. (...)

Δεν θα ήταν αυτονόητο, άνθρωποι που και σχετική εμπειρία και γνώσεις έχουν και που εν τέλει ζουν μέσα στον κόσμο του επιχειρείν, όχι μόνον να έχουν γνώμη, αλλά και να αξιοποιούνται σε αυτή την προσπάθεια;

Γιατί λοιπόν δεν συμβαίνει αυτό, ιδιαίτερα σήμερα, που είναι επιτακτική η ανάγκη εθνικής συστράτευσης και μάλιστα των πιο έμπειρων, ικανών και παραγωγικών ανθρώπων της χώρας; Αυτό λοιπόν, δεν συμβαίνει για τους εξής λόγους:

1. Το κυρίαρχο αφήγημα της μεταπολίτευσης δεν περιλαμβάνει έννοιες όπως: ανοικτή κοινωνία, ανοικτές αγορές, κέρδος και επιχειρηματικότητα, οι οποίες μάλιστα αρνητικούς συνειρμούς προκαλούσαν. Αντίθετα, κυριαρχούσαν έννοιες όπως Κράτος, Συνδικαλισμός, Δημόσιες Επιχειρήσεις και προστατευτισμός στο όνομα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Συμπέρασμα: Κοινωνία, Κράτος, Πολιτικά Κόμματα και Εκπαιδευτικό Σύστημα διαμόρφωσαν μια αρνητική στάση απέναντι στο επιχειρείν.

ναντι στο επιχειρείν.

2. Το Εκπαιδευτικό μας Σύστημα είναι προσανατολισμένο περισσότερο στην παραγωγή Δημοσίων Υπαλλήλων, παρά στελεχών επιχειρήσεων. Εξ ου και η δομή της ελληνικής οικονομίας και του παραγωγικού μας μοντέλου.

3. Οι κομματικοί μηχανισμοί, είτε δεν θέλουν τους ανθρώπους των επιχειρήσεων είτε τους αποβάλλουν. Αισθάνονται ανασφάλεια μαζί τους. Έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι πολιτικοί που προέρχονται από τον χώρο των επιχειρήσεων, καταφέρνουν να έχουν μια επιτυχημένη καριέρα στον χώρο της πολιτικής, μόνον εφόσον ενσωματώνονται σε αυτόν, θυσιάζοντας τις «επιχειρηματικού» τύπου ιδιότητές τους και παίζοντας το πολιτικό παιχνίδι με τους δικούς του κανόνες.

4. Οι ίδιοι οι άνθρωποι των επιχειρήσεων δεν θέλουν. Δεν έχουν κίνητρα.

Σχέδιο, αποτελεσματικότητα, παραγωγικότητα, ταχύτητα, δράση, ρίσκο, ουσία και όχι βερμπαλισμός, αλλά και διαρκής αξιολόγηση, που συνοδεύεται από ανταποδοτικές αμοιβές, είναι έννοιες αυτονόητες για τους ανθρώπους των επιχειρήσεων, αλλά άγνωστες για το πολιτικό σύστημα».